

LEDEDJE Y'BREQ

Közelkép

– SF-monológ –

Vajon melyik lehet az avatár igazi énje?
Az érzelmi debil technokrata géptolmács?
Vagy a fekete humorú, tenyérbemászó tapló?
A kultúrabeli hajók mind ilyen infantilisak?
Mi a legokosabb, amit tehetünk?

Egy magamfajta bioentitásnak nem célszerű
ott tartózkodni, ahol plazmasugarak röpködnek
és kőkemény technológiai hadviselés folyik.
Egyelőre biztonságban vagyok, de a helyzet
egyik percről a másikra megváltozhat.
Lehetséges, hogy a következő pillanatban
egy mentőkabinban találom magam, úton
a legközelebbi lakatlan bolygó felé, vagy
egy szál zseléruhában sodródok odakint az űrben.
Ha lenne idegmíderem, elmenthetnék a státuszomat.

Különben tudtad, hogy vannak olyanok, akik
kimondottan azt szeretik enni, ami az avatárokból kijön?
Ne csókoljalak meg elől-hátul?
Nem csíped a kis kék fickókat, mi?
Mit jelent az, hogy eldurvul a helyzet?

Az apokaliptikus látványtól elakad a lélegzetem, a világ, amelyben felnőttem, és amelyet úgy ismertem, mint a tenyeremet, fölemészti a lángorkán. Perzselő szél söpör végig a tájon, fekete koromfelhőket görgetve sebesen maga előtt. A forróság az arcomba lehel, mégis reszketek. A fejetlen test meginog és tompa puffanással eldől, a földön még rángatózik egy darabig, aztán már csak a vér pumpál csendesen a nyaki csonkból. Felkavarodik a gyomrom, majd' elhányom magam.

Szenvedni akartok, félni és rettegni?
Mennyire megbízható ez a szimuláció?
A pokolelles oldal támogatására kötünk szövetséget, igaz?
És ki fogja elvinni a balhét?
Ki tudná megmondani, pláne ennyi idő távlatából?

(H. Nagy Péter gyűjtése)